

Sygn. akt II K 463/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Katarzyna Chmiel

przy udziale Prokuratora Joanny Karnat

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2015 roku w Gdańsku sprawy

L. B., urodzonego (...) w G.,

syna S. i A. z domu K.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 marca 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 126/06** za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 22 listopada 2005 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat próby oraz karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 kwietnia 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 185/06** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k. k. popełnionych w okresie od lipca 2005 r. do 23 września 2005 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda;

3 3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 lipca 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 447/06** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 7 maja 2006 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w okresie od 20 grudnia 2005 r. do 24 grudnia 2005 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

4 4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 12 września 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 455/06** za przestępstwo z art. 226 § 1 k. k. popełnione w dniu 2 marca 2006 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

5 5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 568/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 23 listopada 2012 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

6 6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 lipca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 535/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 18 listopada 2012 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 (dwóch) lat próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

7 7. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 15 lipca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 330/13**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt XIII Ka 1120/13, za przestępstwo z art. 278 § 1 k. . w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 21 listopada 2012 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

8 8. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1604/13** za ciąg przestępstw z art. 280 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnionych w dniach 1 lipca 2013 roku, 6 lipca 2013 roku oraz 10 lipca 2013 roku na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

orzeka

I. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, na podstawie art. 85 k. k. i art. 86 § 1 i 2 k. k. oraz art. 91 § 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 marca 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 126/06** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 kwietnia 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 185/06** i jako karę łączną wymierza skazanemu Ł. B. karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 30 (trzydzieści) złotych każda;

II. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, na podstawie art. 85 k. k. i art. 86 § 1 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 lipca 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 447/06** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 12 września 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 455/06** i jako karę łączną wymierza skazanemu Ł. B. karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, na podstawie art. 85 k. k. i art. 86 § 1 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 568/13** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 15 lipca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 330/13** i jako karę łączną wymierza skazanemu Ł. B. karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. przy zastosowaniu art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, na podstawie art. 85 k. k. i art. 86 § 1 i 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 568/13** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 lipca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 535/13** i jako karę łączną wymierza skazanemu Ł. B. karę 110 (stu dziesięciu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda;

V. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej grzywny wymierzonej skazanemu w punkcie I. wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 126/06 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniach 22 i 23 listopada 2005 r. oraz w sprawie VIII K 185/06 Sąd Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniach 23 i 24 września 2005 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

VI. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w punkcie II. wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 455/06 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniu 2 marca 2006 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej skazanemu w punkcie III. wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia

wolności w sprawie II K 568/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniu 19 grudnia 2012 roku oraz okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 330/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w dniu 21 listopada 2012 roku oraz od dnia 21 marca 2014 roku do dnia 10 września 2014 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VIII. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IX. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

X. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 463/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

Ł. B. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 marca 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 126/06** za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k. k. w zb. z art. 275 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 22 listopada 2005 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie VIII K 126/06 SR Gdańsk – P. w G. – k. 30 – 31; dane o karalności - k. 6-8

Ł. B. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 26 kwietnia 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 185/06** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k. k. popełnionych w okresie od lipca 2005 r. do 23 września 2005 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 30 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie IIIIV K 185/06 SR Gdańsk – P. w G. – k. 49 - 50; dane o karalności - k. 6-8;

Ł. B. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 lipca 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 447/06** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 7 maja 2006 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w okresie od 20 grudnia 2005 r. do 24 grudnia 2005 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączone i orzeczono karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie VIII K 447/06 SR Gdańsk – P. w G. – k. 34; dane o karalności – k. 6 - 8

Ł. B. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 12 września 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt **VIII K 455/06** za przestępstwo z art. 226 § 1 k. k. popełnione w dniu 2 marca 2006 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie VIII K 455/06 SR Gdańsk – P. w G. – k. 32 – 33; dane o karalności – k. 6 - 8

Ł. B. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 25 czerwca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 568/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 23 listopada 2012 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 568/13 SR Gdańsk – P. w G. – k. 18; dane o karalności – k. 6 – 8

Ł. B. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 2 lipca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 535/13** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 18 listopada 2012 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 535/13 SR Gdańsk – P. w G. – k. 19; dane o karalności – k. 6 – 8

Ł. B. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 15 lipca 2013 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 330/13**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt XIII Ka 1120/13, za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnione w dniu 21 listopada 2012 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 330/13 SR Gdańsk – Północ w G. – k. 43 – 44;

dane o karalności – k. 6 – 8

Ł. B. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 13 marca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1604/13** za ciąg przestępstw z art. 280 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k. popełnionych w dniach 1 lipca 2013 roku, 6 lipca 2013 roku oraz 10 lipca 2013 roku na karę 4 lat pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1604/13 SR Gdańsk – P. w G. – k. 23 – 25; dane o karalności – k. 6 – 8

Z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G. wynika, że jego zachowanie w chwili obecnej można ocenić jako poprawne. Był pięć razy nagrodzony za wzorowe wykonywanie obowiązków pracowniczych. Nie był karany dyscyplinarnie. Jest dobrze przystosowany do warunków izolacji więziennej. Relacje ze współosadzonymi układa bezkonfliktowo. W kontaktach z przełożonymi przestrzega obowiązujących przepisów. Stara się być grzeczny i uprzejmy. Nie przejawia wrogości, ani agresji. W stosunku do skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego. Nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej i nie jest zainteresowany udziałem w żadnych działaniach nieformalnych. Karę odbywa w systemie zwykłym. Pracuje odpłatnie na w (...) przy produkcji okien PCV. Skazany krytycznie wypowiada się na temat popełnionych przestępstw.

Dowód: opinia o skazanym z informacją o pobytach i orzeczeniach - k. 10 – 17

Skazany Ł. B. był uprzednio dziewięciokrotnie karany przez Sąd. Postanowieniem z dnia 9 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, zamienił karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wobec skazanego Ł. B. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 10 lipca 2013 roku w sprawie II K 530/13 za czyn z art. 278 § 1 k. k., na karę aresztu w wymiarze 30 dni.

Dowód: dane o karalności – k. 6 – 8; odpis postanowienia SR Gdańsk - P. w G. z dnia 9 listopada 2013 roku w sprawie II K 530/13 – k. 21 – 22

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

Wniosek o wydanie wyroku łącznego w stosunku do skazanego Ł. B. zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – zgodnie z dyspozycją art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw – zastosował przepisy o karze łącznej w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. Podstawę do orzeczenia kary łącznej w ramach wyroku łącznego określają przepisy art. 85 k. k. w zw. z art. 569 § 1 k. p. k. Zgodnie z dyrektywą wyrażoną w tych przepisach sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Sąd dokonując analizy treści wyroków zapadłych w stosunku do skazanego pod kątem zastosowania przepisów dotyczących łączenia kar, tj. art. 85 k. k. i art. 86 § 1 i 2 k. k., do których odsyła przepis art. 569 § 1 k. p. k., uznał że w stosunku do skazanego Ł. B. zachodzą przesłanki do połączenia kar grzywny orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: VIII K 126/06 i VIII K 185/06 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt I. sentencji wyroku łącznego) oraz sprawach II K 568/13 i II K 535/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt IV. sentencji wyroku łącznego), a także kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: VIII K 447/06 i VIII K 455/06 Sądu Rejonowego Gdańsk – P. (punkt II. sentencji wyroku łącznego) oraz w sprawach II K 568/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i II K 330/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku (punkt III. sentencji wyroku łącznego).

Kolejną kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

Ł. B. skazany został na kary pozbawienia wolności i grzywny, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W związku z tym, w punktach I. i IV. sentencji wyroku łącznego, Sąd połączył kary grzywny orzeczone w sprawach: VIII K 126/06 i VIII K 185/06 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku oraz II K 568/13 i II K 535/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako kary łączne wymierzył Ł. B. odpowiednio karę 70 stawek dziennych grzywny po 30 złotych każda (punkt I. sentencji wyroku) oraz karę 110 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda (punkt IV. sentencji wyroku). Sąd baczyl przy tym, by zgodnie z treścią art. 86 k. k. wymiar kar łącznych mieścił się w zakresie od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa z wyroków podlegających łączeniu, do ich sumy.

W punktach II. i III. sentencji wyroku łącznego, Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wydanych odpowiednio w sprawach VIII K 447/06 i VIII K 455/06 Sądu Rejonowego Gdańsk – P. oraz w sprawach II K 568/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku i II K 330/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku i jako kary łączne wymierzył Ł. B. kary po 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd nie połączył natomiast kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania orzeczonych w sprawach VIII K 126/06 i VIII K 185/06 SR Gdańsk – P. w G. z bezwzględnyimi karami pozbawienia wolności wymierzonymi w sprawach VIII K 447/06 (kara jednostkowa za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniach od 20 do 24 grudnia 2005 roku) i VIII K 455/06 SR Gdańsk - P. w G., a także kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczonej w sprawie II K 535/13 SR Gdańsk P. w G. z bezwzględnyimi karami pozbawienia wolności wymierzonymi w sprawach II K 568/13 SR Gdańsk-P. w G. i II K 330/13 SR Gdańsk-Północ w G. pomimo zaistnienia przesłanek z art. 85 k.k. Wskazać należy, że wprawdzie zgodnie z treścią art. 89 § 1a k. k. (który to przepis obowiązuje od dnia 8 czerwca 2010 r.), w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co tym bardziej przemawia za możliwością orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności wobec sprawcy zbiegających się przestępstw, któremu wyrokami jednostkowymi zostały wymierzone kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, to jednak, jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 grudnia 2010 r. wydanym w sprawie II KK 156/10: „ w takich przypadkach należy zawsze przy orzekaniu mieć na uwadze jedną z

fundamentalnych zasad prawa karnego, wyrażoną w art. 4 § 1 k. k. Nie ma przy tym chyba żadnych wątpliwości, że wprowadzenie wspomnianą wyżej nowelą zmiany przepisów odnośnie kary łącznej, są dla skazanych mniej korzystne od tych, które obowiązywały poprzednio” (Biul. PK 2011/2/24). W myśl art. 4 § 1 k. k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawy. Bezspornym jest, że stan prawny obowiązujący w momencie popełnienia przestępstw objętych wyrokami wydanymi w sprawach: VIII K 126/06, VIII K 185/06, VIII K 447/06 i VIII K 455/06 SR Gdańsk – P. w G., który nie dopuszczał możliwości połączenia kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem oraz bez warunkowego zawieszenia ich wykonania i orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, był dla skazanego korzystniejszy niż obecny stan prawny, który w art. 89 § 1 a k. k. taką możliwość dopuszcza. W związku z powyższym, zgodnie z art. 4 § 1 k. k., Sąd zastosował ustawę obowiązującą poprzednio (tj. przed dniem 8 czerwca 2010 r.) i dlatego też nie połączył kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania orzeczonych w sprawach: VIII K 126/06 i VIII K 185/06 SR Gdańsk – P. w G. oraz kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczonej w sprawie II K 535/13 SR Gdańsk P. w G. z bezwzględными karami pozbawienia wolności wymierzonymi w sprawach wymienionych odpowiednio w punktach II. i III. sentencji wyroku łącznego.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami jednorodnymi, wymierzonymi przeciwko temu samemu dobru prawnemu, tj. mieniu (art. 278 k. k.) oraz popełnione zostały w niewielkim odstępie czasowym (czyn objęty wyrokiem w sprawie VIII K 126/06 SR Gdańsk – P. w G. – w listopadzie 2005 roku, zaś wyrokiem w sprawie II K 185/06 SR Gdańsk – P. w G. Ł. B. został skazany za ciąg przestępstw popełnionych w okresie od lipca do września 2005r.), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady absorpcji.

W przypadku przestępstw objętych wyrokami wskazanymi w punkcie II. sentencji wyroku łącznego, należy zauważyć, że dwa spośród nich (przypisane w sprawie VIII K 447/06 SR Gdańsk-P. w G.) są przestępstwami jednorodnymi wymierzonymi przeciwko temu samemu dobru prawnemu (tj. mieniu) i popełnionymi na szkodę tego samego pokrzywdzonego (G. D.), nadto wszystkie z omawianych przestępstw popełnione zostały na przestrzeni stosunkowo krótkiego okresu czasu (od grudnia 2005 roku do maja 2006 roku), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu tychże kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady absorpcji. Wydając to rozstrzygnięcie, Sąd podzielił stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym w razie zaistnienia warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego wyroki, w których poprzednio wymierzono kary łączne, węzeł łączący te kary ulega rozwiązaniu, wskutek czego w wyroku łącznym podlegają połączeniu kary orzeczone za poszczególne przestępstwa, a nie kary łączne (vide: V KRN 285/72, Biul. I.. S.N. 1972, nr 11, poz. 131).

Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie III. sentencji wyroku wymierzone zostały przeciwko temu samemu dobru prawnemu (tj. mieniu) i popełnione zostały w odstępie kilku dni (w listopadzie 2012 roku), choć na szkodę różnych pokrzywdzonych. Przemawia to za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady absorpcji. Te same względy uzasadniają zastosowanie w przeważającej mierze zasady absorpcji przy łączeniu kar jednostkowych objętych wyrokami wskazanymi w punkcie IV. sentencji wyroku.

Nie ulega także wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. Ł. B., mimo młodego wieku, był już dziewięciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Pełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy

absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że Ł. B. wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Jednocześnie Sąd miał na względzie treść pozytywnej opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył kary łączne pozbawienia wolności i grzywny przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kary łączne we wskazanym powyżej wymiarze będą w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 k. p. k. Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroku wydanego w sprawie II K 1604/13 SR Gdańsk – P. w G..

W punktach V. - VII. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonych kar łącznych odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.